

KEESKEMÉTI LAPOK

FÜGGTELLEN POLITIKAI HETILAP * MEGJELIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL

IDEÁLOK

Helynek is vannak manapság? Manapság, amikor az emberiség a haszonlesés és az önzés imadélatba merült; amikor a pénz Molochja lett úrrá, élte hódol és neki áldoz a világ; amikor a bolszevizmus vallás- és nemzetellenes tanai sárba tiporják azokat az eszményeket, amelyekért évezredek véreket áldoztak.

Vannak!

A szomszéd városban, Nagykorösnön voltam ulatár tegnap a jogakadémia dékánjával és résztvettünk a Turul Arany János Bajtársi Egyesületének avató díszbátorozásán. Ezen az estén megszólalt előttnk az az ifjúság, amelynek még vannak ideáljai. Akiknek a számára még szent eszmény a hazs, ez az ezer éve vérrel és serejtekkel áztatott drága föld. Ennek a földnek minden talpalatnyi rögé, erdősokozárta hegyei, hófedte hércéi és árnyékos völgyei, méltóságosan pompólyog folyói és sebes patakjai, nagy városai és kicsiny falvai, az én, amely felette kéklik, a nap sugarai, amely megérli az arany-homok izes gyümölcsét és ömört káltszat. Akiknek drága ezen a földön minden, ami magyar és mindenki, aki magyar ércnyelvé és hibáival együtt. Akik ezen a földön küzdöttek, szenvedtek és nélkülözve fáradoztak és kitartó munkával akarnak élni, nem a mellékelt verve és javszékébe.

Megszólalt előttnk az az ifjúság, amelynek szent eszmény a becsület, amelynek nem követi azokat a huszadik század által kitermelt embekeket, akik az ércnyelvéért és a vagyonért becsületüket is feláldozzák, akik fillérekre váltják becsületüket és márványpalotát építenek belöle maguknak. Ez az ifjúság a becsület útján akar maradni, legyen az ma már — mint mondani szokás — túlháladott állapont, vagy nem kiférte maradásig. A becsület útján kell maradnia, mert csak így tud nyílt tekintet belenzeni egy honalapító Árpád-át, egy Szent István, egy Nagy Lajos, egy igazságos Mátyás, egy Bethlen, egy Rakóczi, egy Kossuth és egy Széchenyi remgümből felénkző szemeibe. A becsület útján kell maradnia, mert — ha a magyarság ismét a becsület útjáról, — elveszti a jogot arra, hogy valaha is visszakövethesse a fölnek becsületül és igazságtalannal elrabolt országszéket.

Es ennek az ifjúságnak szent eszménye a szabadság. A turul madárral szál a lelke mérhetetlen magasságon és végtelen távolóságon felé. Szabadságnak akar élni, mert a rabzoltság csak megmozgató nép nem türtel és a rabzoltság megmozgató sorsát. A fátalság acélos erce nem bír el magán hilesekkel, életrehívató nemzete pedig a fátalság erejével bínal, és lerázzák magukról ezeket a megszegyöntött hekklyátok.

Van még magyar ifjúság, amelyk életérés és akaratosság, tisztas és erőlkös, kötelességűd és hivatásűzál, mindenki vágyó és küzdelemre képes, egyszerű, anyanyelvi tud akarni, küzdeni és győzni! Győzni és diadalmaszkodni minden akadályon, legyőzni mindent, ami útjában áll előremenni a kitzűzött cél irányában és elérni azt minden eszközzel s minden nehézségen keresztül. Legnagyobb érdeme ennek az ifjúságnak az, hogy összetart és egységet képez. Egységes lelket, amelyet egységes, közös akarat tölt el. Miért nem tudjuk mindannyian követni az ifjúság példáját? Miért nem foghat össze az egész magyarság? És mikor valósul már meg a nagy magyar összefogás? Mikor lesz végre

egységű ez a turáni átok alatt nyögő, széthúzó, viszálykódó és egymást gyűlöli magyarság? Hiszen végeredményben mindannyian egyet akarunk, egyre törekszünk, egy célunk és az az vágyunk, közös a vérmünk és közös az Iste-

nikünk, legyen közös a felkünk is és akkor tízmillió magyar lélek egyúttal erceje által megmozdítják a legszentebb magyar eszmény: Magyarország!

Balástvály Kiss Barnabás dr.

A Néma Bál pompás eredménye

Az elküldött borítékoknak még fel sem bontották fel, de máris több a bevétel mint tavaly

A Szegénygondozó Hivatalban nap-nap után érdekelnek tunka folyók. Egy négyes bizottság, amelynek tagjai *Fürdőy Lajos* tárnasok, *néf: Szathmáry Kálmán* igazgató, a számvévség részéről *az ísrtviselő és Kovács Ferenc* ísrtviselővel hontagatták fel a hivatalba beérkezett borítékokat, amelyekből sorra hullnak ki az ezüst pénzdarabok és nem ritkán papírpénz is.

Az idén 3200 borítékot küldöttek, szél a városban, háromszázzal kevesebbet mint a megelőző évben, azért, mert már a pórköltséget sem érdemes azokra pazarolni, akiknek szíve a legnagyobb ínség idején, a legnagyobb ké-

réste sem pulud meg. Beérkezett eddig a hivatalba 1200 boríték, amelyekben összesen 3140 pengő volt. Tavaly összesen 2800 pengő volt a Néma Bál bevétele, tehát az idén már eddig 300 pengővel szebb az eredmény, mint a megelőző évben.

Kint van még mintegy 2000 loricák, ezek beérkezését most várja a bizottság Ha a következő napok eredménye is hasonlítani fog az eddigiekhez, Keeskemét az áldozatkésznek olyan ragyogó példáját mutatja meg az ország előtt, amely fényleni fog, míg a város él.

—0—

Eddig 48 pályázat érkezett a városi állásokra

Janár 16-án, szombaton délk közél 13:30 pályázat érkezelt be a megíresedett 11 városi állásra a városi útköze-hivatalba, sőt még az esetleg megíresülő állásokra is 22 pályázatot nyújtottak be. Ez a szám azonban janár 20-ig, a pályázat benyújtásának zárolnapján, előrelátólag meg fog kőszékedni.

Az egyes állásokra szombaton délk a következők voltak a pályázatok: *helyettes polgármester: Harkov Béla; tuncnok: tegnap délig meg nem adták be pályázatot; öntözési fűszárműhelyettes: Harkov Béla; Hollo Miklós, Kovács Lajos; Militáris János, Sárközy Béla dr., Szabó István; öntözési szomszéd: Benesik István, Farkas Pál, Harkov László, Hollo Miklós, Horváth Gyula, Kovács Lajos, Major Ernő, Sándor Gyula, Kovács Lajos dr., Szabó Ferenc, Sándor Szabó László, Japánvezető: ifj. Dumitru Lajos dr., Gaál Dezso dr., Sánta István dr., ifj. Öntözési: Balla László, Domokos József, Hévíry Mihály, Pente János, Rimbéry János, ifj. Szilágyi János, Tants*

Béla, ifj. Tormássy István, Tóth Miklós; *ket ísrtviselő: Libor Antal, Nád Dezso, Somodi Kálmán, Soos Zoltán, Szabó János, Ifj. Tormássy István, Vajda László, zenok: Balla László, Domokos József, Konez István, Libor Antal, Micsa Mihály, Nagy Kálmán, Somodi Kálmán, Ifj. Tormássy István, Vajda László, ifj. Tormássy István, Vajda László, Szilber Lajos; *ket paszti szőlőművelés megíresülő állások közül az I. o. ut ísrtviselő: Farkas Dezso, Labaner Ferenc dr., Schütz Mihály és Tóth Endre dr., a II. o. ut ísrtviselő: Katona Zoltán, Kovács Sándor és Lauer Pál, az öntözési tőrnök: Farkas Pál, Hollo Miklós, Horváth Gyula és Sina Sándor, míg a többi esetleg megíresülő állásra Balla László, Benesik István, Domokos József, Hévíry Mihály, Pente János, Sándor Miklós, Szabó Ferenc, ifj. Szabó László, ifj. Szilágyi János Tants Béla és ifj. Tormássy István nyújtottak be pályázatokat.**

—0—

Júniustól 72 üléses, négytengelyes sinautobusz közlekedik a budapest—szegedi főtúvonalon

A MAV szegedi üzletvezetősekének öttenek megtartott menendri értekezletén *ifj. Szevgy Béla* igazgatóhelyettes ismertette a május 31-ig várható fontosabb menendri változásokat. Bejelentette hogy a budapest—szegedi főtúvonalon közlekedő sinautót a úvason Árpád-sinautóbuszra cserélik át. Ennek a menendrie 30 percet rövidül meg. Az Árpád Szegedről ugyancsak déltán 14 óra 10 perkor indul és a visszaindulása szintén a mostani időben lesz, ellenben mindkél helyre, Szegedre és Budapestre 30 percet korábban érkezik az új menendri szerint. Bejelentette továbbá, hogy a Szeged és Budapest között közlekedő mai menendriszerinti gyorsvonatok menendrie is megíresül 10 perccel. Keeskemét és Budapest között tehát gyorsabb lesz az út gyorsnattal kb. 6. sinautobuszon kb. 18 perccel.

Az értekezletben megjelent *Harkov Béla főigazgató, Sándor István országgyűlési képviselő, Teótyes Árpád, a Mezőgazdasági Kamara tiltkára és Tóth László szerkesztő juttatták*

kifejezésre. A kécsői öszeztekkelés megíresülésre vonatkozó kérelmet a MAV jelenlegi képviselői nem találták feljésíthetőnek, viszont közölték, hogy Keeskemét és Fülöpszállás között új vonatpárt helyeznek forgalomba.

A szegediek azt kívánják, hogy a sinautobusz este később induljon vissza, *Harkov Béla* felelősségében a mostani indulás idejé mellett foglalt állást. Több jogos kívánásait tolmácsolt *Teótyes Árpád* is.

Nagy érdeklődés kíséri a baromfitenyésztési tanfolyamot

Mint a *Keeskeméti Lapok* jelentette, a földmívelésügyi miniszterium baromfitenyésztési tanfolyamot tart Keeskeméten jan. 11—19 között. Az előadások megtartására a magyar baromfitenyésztés legkiválóbb előadó-szakértőit hívták meg, akiknek az előadásai iránt napról-napra olyan élnék érdeklődés nyílvált meg, hogy a közönség minden alkalommal egészen

Holnap kezdődik!

10 napig tart!

A hagyományos olesó téli vásár a Héjjas harisnyaházban 1 évben csak egyszer adódik ilyen ritka vásárlási alkalom.

megtöltötte az Aránia-termet.

A hétfőn lezajlott megnyitó előadást vezér *Otto Ernő* gazdasági felügyelő, a földművelésügyi minisztérium megbízottja nyitotta meg. A hét három első napján *Bildy Bálint* gazdasági felügyelő tartott előadást a baromfi-tenyésztésről általában, a fajtaismeretről, a csirke, kacska, liba, pulyka, gyöngyös tenyésztéséről. Csütörtökön *Takáts László*, a Keszteméti keltető központ keltetővezetője a természetes és mesterséges baromfikeltetésről, *Waldits Mária*, keszteméti állami baromfitelvezetője a természetes és mesterséges csibenevelésről beszélt. Pénteken és szombaton *Közös* Dániel felügyelő a baromfiok felneveléséről és a baromfiak okoskerti takarmányozásáról tartott előadást.

A hátralevő előadások során, hétfőn *Szontos József* dr. az Allatgyógyászati Intézet tanára a fontosabb állatbetegségekről, kedden pedig *Fárhelyi Gábor* külkereskedelmi hivatali felügyelő a baromfiak értékesítéséről és az árusíróterületről tartott előadást. A tanfolyam kedden vezér *Otto Ernő* gazdasági felügyelő „A keltető központokról és az állami akciókorról” című előadásával zárul be.

A hét tükré

KISS ENDRE DR. polgármester előadása a Baross Szövetéségben illusztrált közönség előtt alaposan és vonzóan foglalta össze a buzdai idegenforgalom megteremtésének előzményeit, a kirándulások lebonyolításának, pompásan bevált módját és gondosan megválasztott helyét adott a külföldi vendéglátás és sajtó elmagyaráztatásáról. Keszteméti és nagyszerűen megszervezett idegenforgalmának sőt új barátot szerzett ez a szépséges előadás, amelyért a rendezőség nevében *József Ferenc* királyi tiszecg mondott köszönetet. Az előadás sikerét fokozta a Keszteméti keltető film bemutatása.

A PLATTER-KONZERVGYÁR elhatározta, hogy alapitokéjét duplájára emeli fel. A tőke felemelésnek az az érdekessége, hogy azt teljes egészében egy svájci világéget vállalta magára és pedig nem ittrékedt transzfer-pengők felhasználásával, hanem effektív svájci frank befizetéssel.

A BUZÁRAK emelkedése tovább tar; a habóros gabonahalmozás miatt. Aratásra alig lesz a világon bővülésfeleg, hiottt 1933-ban közvetlen aratás előtt még 170 millió mázsá volt a tartálék. Ez okozta a buzárak akkori katasztrófáját. Európa idei termésé 390 millió mázsá volt a múlt évé 430 millió mázsával szemben.

BAROMFIEXPORTUNK eredményéről nyilatkozott *Benedek Sándor* kereskedelmi tanácsos az Új Világ munkatársai előtt *Benedek Sándor* utalt arra, hogy ide pulyka s baromfi-exportunk több mint 400 ezer fonttal gyors javítani külkereskedelmi mérlegünk. Az angol piacon egyetlen komoly versenytársunk a jugszálvi áru.

SZÁZEZER PENGŐT KERESSETT *Pátkay Albert* dunántúli nagybirtokos a búza áremelkedésén. Pátkaynak 150 vagon búzája termelt és miután eddig egyetlen fillér sem adott el, az aratástól mostandig mázsánként 7 pengős áremelkedést számítva, több mint százezer pengős nyereségre tett szert. Bizonyos, hogy kevés ilyen „előrelátó” gazda akad az országban.

FASEBTAPASZ!

(HAZISZER)

Kimérve, egy kg. 80 fillér.

Kapható

Bódogh festékraktárban

Nagykőrösi-utca.

A gazdatársadalom felelőssége

Gesztelyi Nagy László dr. előadása

A Makói Gazdasági Egyesület, amelynek intenzív élete az ország gazdaságosszége előtt példát győmrnt állítat, előadása hívta meg *Gesztelyi Nagy László* dr. egyetemi magántanárt, kamarai igazgatót. A makói gazdák szeretettel és megbeszéléssel fogadták a vendéget. A *Makói Újság* hasábjain *Nagy Ernő* egyesületi ügyvezető-elnök külön cikkben említette *Gesztelyi Nagy László* dr. sokoldalú eredményes munkásságát a kisgazdatársadalom megerősítése érdekében. Az előadást megelőző este az egyesület kétszáz értekes vacsorát rendezett s az illusztr. vendéget *S. Ballott György* felsőházi tag közönségtől fel.

Az előadást csütörtökön délelőtt 600 főnyi közönség hallgatta. *Gesztelyi Nagy László* dr.

Évi nyolcvanezer pengő lesz Keszteméti tűzrendészeti kiadása

A tűzrendészeti fejlesztéséről alkotott 1936. évi X. tc. és ennek végrehajtási utasítása új érveléssel jelent a magyar városokra. Keszteméti nek az új törvény értelmében minden kétszáz lakos után kell egy hivatásos tűzoltó tartani. A város tűzrendészeti kiadása 1908-ban 21.967 pengő volt, 1934-ben 69.921 pengő és most, az új törvény éltetve léptetésével az abban megállapított létszám fenntartásával az évi tűzrendészeti kiadás 80.000 pengő jelent a városnak. Ott magyar város tüzvédelmi járuléka bevezetésével igyekezik előteremtene a tűzrendészeti többlet-kiadásait. A tűzrendészeti járulékot a biztosító intézetek fizetik.

SZEMLE

IRÓK, KÖNYVEK, LAPOK

Németnyelvű tudományos munka Magyarországi szőlő- és borgezdaságról

„Weinbau und Weinwirtschaft in Ungarn.”
Iráta: *Teófi Zsigmond* dr. (österreichische Wirtschaftswissenschaftler. Wien, 1937.)

A magyar szőlővet és borászat történetében paratlan, nemlét nyelven megírt 128 oldalas vaskönyv került el a munkánk a szept 10-én és jelent meg Ausztriában legmagasabb tudományos könyvkiadásának kiadásában.

Nincs magyar tudományos munka, ami ilyen alaposan, hosszú és komoly stílussal dikálta szakértelemmel és tudományos felkészültséggel tárgyalja a magyar szőlőgazdasági gazdasági földrajzát a kivétel történetét, módját, az adottságokat, lehetőségeit amelyek a magyar szőlő, és borgezdaság rendelkezésre állanak, mint ennek a fiatal magyar doktornak németnyelvű vaskos tanulmánya.

A magyar szőlőtermelés kezdetétől nyújt adataitörténeti visszapillantást, foglalkozik a földrajzi adottságokkal és a szőlő- és bormerlelemnek a földrajzi hátorszával, nemesek a mai szerezelmény határok, hanem Nagymagyarországi régi határai között. Az időjárás és a talaj befolyását, a különböző termelési módokat olyan precíz szakértelemmel írja le, hogy a tulajdonképpen doktori dissertációknak készült munka túl né a célján, gazdasági szakmunkáknak nyújt.

Az egyes borvidékek termelési, földrajzi leírása után megvélva a termelésről, mint nemzetgazdasági problémáról foglalkozik, a magyar borok különböző fajtaival, minőségével, ezzel kapcsolatban a különböző értékesítési módokkal, a borkereskedelemmel, a kivétel statisztikájával a kivétel problémájával és mindazokkal a kérdésekkel, amelyek ezzel a rendkívül fontos problémával összefüggnek. Végül okos és tárgyilagos módon állítja be a magyar borgezdaságot a világ borgezdaságába és felhívja a figyelmet, a magyar szőlő- és bormerlelem gazdasági jelentőségéről kiindulva, annak nagy szociális jelentőségéről. Amennyire szomorú, hogy ez a kitűnő tanulmány

hú képzett rajtolt a magyar mezőgazdaság helyzetéről, küzdelmeiről és jövőjéről, rámutatót a Dunántúlt tenyegtező veszedelmére és hangsúlyozta, hogy csak gyökeres szociális intézkedésekkel és reformokkal valótható meg az igazi nemzeti egység. A magyar paraszt na nem dicsősegről, nem mulo politikai eredményekért laerol, hanem a nemzeti örökérvélőságről, mint Zola paraszeta a német-francia határon.

Masnap, január 15-én, pénteken, *Taja Béla* dr. kamarai h. igazgató tartott előadást a Makói Gazdasági Egyesületben. Előadását, melyben külkereskedelmi helyzetét sokoldalú tájékozottsággal ismertette, osztatlan figyelem kísérte.

Am magyar nyelvűen jelent meg, annyira örövendet, hogy külföldi, jelenleg még hírdetési magja a legelőt csak és tudományos körökben a magyar szőlő- és borgezdaság jelentőségét és bizonyára *szőlővel és ittrékeltek fog szerzeni annak, a nemzeti önállóság és szociális egységének, amelyet csak és csak nemzetiség hozhat létre, paratlan a magyar teremtő alkalmat erejét.*

László Andor dr.

Zsufolt ház az Americanás bálon

A Kaszinó Egyesület díszes terméi tegnap éjjel zifolással megteltek azaz a nagyvárú, szép közönséggel, mely az Americanás Bálon seregelt össze egy forró farsangi mulatságra. Már fél 10 órákor megkezdődött a vendégsereg felvonulása, mely közel féjfőt tartott. Ekkor már javában állt a bál, mely előtt *Szabó István* magister a páleás americanás sorsfál között kért engedélyt a bál megvívására *Kovács Sándor* apátjelbónásolt, aki az engedélyt megadta. Ezután *Zsáki Laci* muzsikájára „Az eke a földet nem hiába szántja” kedvettől esdársára a következő párok nyitották meg a bált.

Dr. László Károly dr. Dunszt Jenő, dr. Bend-Sándor dr. Liza Béla, királyi Magda-Daróczy Teri, Bakay Mária - Ö. Kovács József, Szabó Babu - Kéto János.

A zenei Zsáki bandája és a Fábán-jász felváltva léptek fel. A megleltet hölgyek között az alábbiak nevéit sikerült feljegyeznünk: Dr. László Béla, Sánta Erzsébet, Istvánné, Horti Istvánné, Trax Lászlóné, Ermenyi Józsefné, Bolnár Béláné, dr. Tormássy Lambertné, Rózsa Beláné, Ferencz Jánosné, Szomor Sándorné, Walter Lászlóné, Ferencz Tóth Pálné, Halmi Lajosné, Gál Juditné, P. Buzogány Lajosné, Bakay Mária, Gótz Gyúzlóné, szíves Ráбой Istvánné, Legeza Istvánné, Gótz Józsefné, Világhy Elemérné, Lesi Józsefné, dr. Fehér Zoltánné, dr. Horváth Jenőné, dr. Nagy Mihályné, Berkes Józsefné, szíves dr. Márkus Ferencné, Schammer Ferencné, Körtvély Gizáné, szíves Szabó Mihályné, dr. Bend-Sándor dr. Széley Iréné, dr. Labancz Ferencné, királyi Károlyné, Komáromy Beláné, Haszmann Józsefné, szíves Barank Mihályné, Gótz Miklósné, Istvánné, Ö. Kovács Józsefné, Held Károlyné, Nemeskürty Zsigmondné, dr. Szilágyi Károlyné, Boyo Antalné, dr. Horváth Odónné, dr. Horváth Józsefné, Kovács Józsefné, dr. Horváth Jenőné, Debszky Beláné, Falk Viktorné, dr. Rosta Lajosné, Dószeghy Józsefné, Bács Beláné.

Leányok: királyi Magda, Sánta Evi, Köröly Veronika (Szolnok), Horti Irén, Ermenyi Márta, Mulányi Sári és Váll, Páczty Erzsébet, Walter Erzsébet, Baross Erika (Szatmárnémeti), Gál Muci, Podmaniczky Mária, Bakay Mária, Legeza Erika, Gótz Bözi, Világhy Irén és Erika, Lesi Mária, Hentler Katalin, Berkes Judit, Szabó Babu, Ö. Kovács Jenőné, Komáromy Bözi, dr. Bend-Sándor dr. Horváth Jenőné, Gótz Miklósné, Haszmann Rózsa, Barank Mária, Javoros Manci (Budapest), Steffek Rózsa (Csallaghegy), Ö. Kovács Mária, Nemeskürty Irén és Panni, Tóth Katalin (Szolnok), Szilágyi Rózsa Muci, Kovács Jenő, Kovács Mária, Debszky Kati, Csemeczkéy Nelli, Bács Nóra.

Antik bétort, politoras bétort, lakozott bétort mindenki maga politorozhat teljes szakérelmen nélkül a Hári Politorozat, 1 üveg 80 fillér. Egyedüli elárultó hely

Emlékszünetünk regizikóvól

Írja: Váry István dr.

E rovat legutóbb megjelent cikkében ígért tettem, hogy életem ötvenedik évének be-telítése alkalmából megírom, mi történt 25 évvel ezelőtt, mik voltak 1887 elejének eseményei Kecskeméten?

30 évvel ezelőtt a város főispánja gróf Szapáry István, polgármestere Lestár Péter volt. A közigazgatás a régi városához elég fiatal kizsított székelt, egyes hivatalok azonban a Ladányi-házban voltak. Ez az épület azóta a tén-ten állott, mely ma a pénzügyigazgatóság pa-lotája és a színház kertje között terül el. Itt volt a rendőrkapitányság is. Gyermekkorom-ban nem egyszer hallottam, hogy „a rossz em-bereket beviszik a Ladányi-házba”. Ennek az udvarán volt kikötve valamikor Bogár Imre, a híres betyár is.

A Kossuth-ter. Széchenyi-ter, Szabadság-ter helyén törpe házak, szűk utcák voltak, a kato-bikus egyház Kossuth-teréi bérháza helyén pe-dig egy fehérre meszelt, emeletes, öreg iskola-épület állott. Az első emeli osztályba még én is idejártam Harkay Bélával, a város mai fő-igazgatójával együtt.

A színház akkor még a Nádor-vendéglő épületében volt. A színtársulat Pesti Háza Lajos és Szabadhegyi Aladár színművészek ve-zetése alatt állott. A műsor kiemelkedő darab-ját voltak H. Károkcs Ferenc *Togsdaja*, Szigel-lyi történelmi színműve, — a *Székfűtő katoná*, ugyancsak Szigelily népszínműve, azután a *Falurossza*, Tóth Endre örökéleti alakjai: Btki Teresével, Földi Boriskával, Finun Rá-ysival, Gondor Sándorral, Feledi Gáspárral és Gonosz Pistával s nem utolsósorban *Gaul József Paleskai nótáriusa*, mely a jövő évben lesz szízszenzendum.

Természetesen vidám operettadallamok is tel-leszettek a jó öreg kecskeméti színpadon, ahol Jókai és Strauss János nagy operettjei: *A cigánybőr*, majd Konti Józsefnek, a kecskeméti színház egykori karmagányának operettjei: *A királyfogás és az Eleven órdog*, azután *I cornellei harangok*, *Plaqueette* hervadtal-an szépségű muzsikája gyönyörködtette az ak-kori színházjáró közönséget.

Közben felhangzottak *Ohmet* vasgyárosának: Derbaly Fülöpnek férfias szavai is, az újságjór pedig megírta Suppé Boccaccio-járól, hogy „még mindig vonzó erőt”, amit ma is meg-írhatna, ha feltámadna sírjából a színházi be-számozók néha ékes, de nem egyszer szerető tollú írása.

A színpadon szíve minden érzésével énekelte a társulat Flammétja:

„Ha már enyém a szívem...”

„Az utcákra rúllt a csend és a sötétség. A régi éjszakában szikrára ragyogtak a csil-logok. A kis görög templom tágrányult szem-vel virrasztott a szomszédos ipargyűléstől a keresk kapujánál *Kozma-ház* felé. S a tem-pom mellett, egy kis meleg szobában, édesanyja ölén esdően aludt, álmódott egy kis gyer-mek...”

De talán kissé sokáig időztem a színháznál, tovább kell menni; csak még az említmem meg, hogy a színtársulat akkor 600 forint segélyt ka-pott.

Most már gyors ütemben haladjunk az 30 éves események meséjében.

A város közigazgatási bizottsága január 14-én tartott ülésén engedélyezte a negyedik gyűlésszerűt felállítását Bódogh Ferenc szá-mára, — Csabay Géza dr. pedig a helybeli *Természettudományi Társulat* ülésén bemutatja az építendő új városi közközház általa készí-tett tervét s felolvasta a rávonatközös dol-gozatát. Csabay Géza azután is fontos tege-tet dolgozott és érvelt egy hosszú életen át az új Kórházért, ami még ma se épült fel.

Az egyesülésekben, körökben eleven élet folyt. A Kaszinó január 10-án tartotta közgyű-lését, melyen Lestár Péter visszelépése folytan előnké választották Luskó Károlyt, alelnök lett Szeez József dr., igazgató Pacsu Mihály, ügyvezető Szabó Márton és Baklay Albert, pénz-tárnok Tóth László s könyvtárnok Szabó Jó-zsef. Élénk élet folyt az *Ipargyűlés*iben is, melynek Győrffy Balázs volt az elnöke s a

MINDEN ORION RÁDIO KÉRDÉSÉDNEK KAPHATÓ

ORION-50R

telepes-rádió

Ahol nincs villány vagy ahol nagymérvű háló-zati zavarok lépnek fel, i vilvő szolgálatot tesz ez a rádió. Rövid-, közép- és hosszuhullám-egyaránt érzési az összes számottevő állomá-sokat. Egy darabból áll, 'ermáson dinamikus hangszóróval, telepekkel egybe van építve

ORION-50R

Gazdasági Egyesületben, melynek élén Horváth Dome elnök és Cserekeley Károly titkár állott. Virágzatok a női egyesületek is, melyek kö-zül a *Rongyos Egyesületben* Kun Nina kassza-szony épen ekkor osztogatta ki a jó meleg ru-hakát a szegény gyermekek között.

A város zenei életét az *Uti Banda* irányí-totta, mely „válogatott darabokkal” mulattatta a jelenvetelőket” a Kaszinó január 22-iki este-lyén is, később pedig, március 12-én Nagy-körösré rándult át, ahol szintén nagy sikerrel szerepelt. (Sajnos, az idén alighanem néhka lútn leszünk kénytelenek az Uri Bandából lett Mikédevély Zecnekárhong versenyt.)

A sajátot két színvonalas hetilap: a *Kecskeméti Lapok* és a *Kecskemét* képviselte. A *Hu-nasz István* által szerkesztett *Kecskeméti La-pok* nagyon érdekes cikk jelent meg *Szent-Gály Gyula* tollából, aki az elavult Nádor he-lyett „nyári arénát” akart építtetni a kecskeméti színházterület. A következő évek azonban megérlelték a szép, nagy, új teli színház ter-vét. A *Kecskeméti Lapok*ban egyébként ép ek-kor, január 16-án felejte be Győrffy Balázs a *Kecskeméti Ipargyűlést* 25 éves múltjának vázlatos ismertetését, mi 1886 december 12-én olvastott fel az Ipargyűlésben, Dekány Ra-fael dr. „kiszolgáló őrmester” pedig folytatásos karcolatait közölte az 1848—49-iki 25-ik hon-vadászladi emlékényéből.

Említüst itt még meg a *Feladós Társaság* üléseit s azt, hogy Parragh Gedon református főgimnáziumi tanár a kollégium fizika-termé-ben előadást tartott a *kompenzációs dekliná-tióriumról*. (Istencem, mi lehet az?)

Evelev volt a társasági élet is. Vidám han-gulaton bálakon táncoltak Balogh Bandi muzsika-jára az akkori bálók szépei, akiknek leg-nagyobb része már a sírban pihen ki az élet nagy bajlájának fáradsálmait. E bálak közül hadd emelem ki a tanítótestület január 15-iki nagy hangversenyét és táncestélyét. Ma már ez simas...

Az olasz nép magyarszeretete és egyéb érdekes hírek Itália kék egy alól

Róma, 1937. január.

Az Olaszországba készülő kirándulóknak szánt közhazsú tanácsok után, de mások ré-zéért is, lassunk most néhány érdekes, speciá-lis olasz megnyilatkozást, melyek szoros kap-csolatban vannak velünk. Elsősorban az érde-kelt, milyen arányú

az olaszok magyarbarátsága.

hogyan fest a viszonyban ez a nekünk életbe-hozható fontos erőleben, amelyről itthon azon-a-lapok hírszolgálatából és túlnyomórészt hi-vatalos tényezők hivatalos megnyilatkozásai-ból vehetünk tudomást.

Örömmel tapasztaltam, hogy ez a barátság, ami már ennél is több: szeretet — maradé-ktalanul teljes, benne él minden olasz szívében. Ha Róma bábéli nyelvzavarában felteszünk a magyar szó, arról feltétlenül meg lehet tudni, ki az olasz körülötte, ha azt vizsgálom, kí-nek az arca fordul felém szímgató mosolygás-sal. A magyar embernek minden olasz nyom-ban rendelkezésére áll: kalauzol, él nem moz-dul mellőle, még a gondolatait is kurtítja. A

pesti ember azt mondáná, hogy minden magyart „cseszár” Olaszországban...

Ez utakon, a kirakatokban érzékel Mussa-fini fényképe, amint nagy léptekkel megy, szé-les gesztusokkal szónokol, a levegőbe lendíti a jobbkarját, amikor szajórn, amikor moso-lyog, — de mindenütt megtalálom a mi kor-mányszóink és feleségeink fényképét és a fel-vevőket szárazit a római fogatárasról. Magam láttam, amikor egy talán féltaucot vásárolt ezekből a képekből. A szerkesztő mondta, hogy nagyon kapok.

A kint élő

magyaroknak is nagyon jó a sorsuk.

Találkozom egy kecskeméti főúval is, aki tír a művészetlelepen. Nagy Belának hívják, már a benszülőstől sem találja róla, hogy nem va-lódi „digo” (amely elmozv-ésért egyébként na-gyon barátságos). Kint tanultatta a pikúrát a csodás képtárakban, amikor rá is rászákdalt az abesszin háború, am't erősen érzett nem-csak a frontszolgálatból, hanem mindenki Itá-liában. Amikor kérdeztem, mire vitte, hogyan

el, így felelt:

— Inter arma silent Musae...

Még hozzátette:

— Képet Olaszországban sem lehet eladni...

Most karikatúrátok gyárt az újságírókól a restaurátorokban. Egy-két óra alatt megkeres 40–50 fillért, azután — melléül a lacrima Cristine-nek és szopogatta a Vezuv oldalan termő szőlőkaranténját... meddőjé.

Az abszessziban háború nyomatát már nem érzni. A lapok is csak a 4–5. oldalon írnak az ottani eseményekről. Az óhazában legfeljebb még az emlékeztet rá, hogy minden utca kitett plakátom, fényképen, cédulán rajta van a

20 centes adóhelyek.

melyet a háború idején kreáltak és még mindig mérge-drágára az olasz cigarettára, amelynek árát ugyancsak akkor emelték fel.

Az utcákon, a forgalomban már mi sem mutatja, hogy ez az ország háborút vív-e. Rómában, melynek lakossága körülbelül ugyanannyi, mint Budapesté, legalább tízszer akkora a forgalom, mint a fővárosunkban. A főbb utcákon a zvalogjárón

egyirányú közlekedés van.

csak az egyik oldalra lehet menni és csak a másként jönni. Ha elvezésvet, úgy mindentúnt jelenlevő millióbeli katona (de sok itt a katona!) udvarianan karol és a kimeszelt helyen átvezet a túloldalra.

Az átmenetnél különben is nagyon vízázón fell. A szágulódó autók egymást sürögik és csak akkor fékeznek, állnak, ha a rendőrt főtiszt vezet. Rengeteg az autós (sok az autógyár) és főként az olcsó (700–1000 P) kisautók a divatosak. Ezek ilyen helyesek, ha csak cipőbűzővel lehet is helyükig úlni...

Es rengeteg az autóbűs. Vannak számmal ellátottak és betűjelűek, de nem úgy mint Pestben, hogy: A. B. hanem két betű kombinálásával, így: NB, SO, stb. Mindégyiken pompás tal-mányai, ami lehetetlenül teszi az út közben való le- és felszállást (az ezzel járó szerezetlenségek), valamint a toldalogsát is. Az autóbűsok ajtajai mindig zárva vannak; automatikán csak akkor nyílnak, ha megáll és zárodák ki ha elindul. Csak hátul lehet felszállni s elől lemenni. A kalauz hátul ül. Amikor cs szagja elhaladsz előtte, megveszt az egészséged, minden főtőlvságra érvényes jegy-t (14 fillér) és még tovább, még csak újságot le-szállás minden toldalogs nélkül.

(Hog; ezt és — az adóhelyeket még nem vezették be nálunk!...)

Az úton képezetet felülmúló, hatalmas forgalmú azonban csak nappal van. Este 11 órákor

Róma kihalt.

Az utakon csak itt-ott látsz embert. Ilyenkor ahogy olasz próbálkozik, mert ezzel semmire sem megy; éjjel az utcán mindenki külföldi.

Kávéház kevés van, ami van, csak az idegenforgalmat szolgálja. Az olasz nem jár kézenlátás, itt nem ártyárok, még csak újságot sem olvashat, mert egy-két, jobbra külföldi olvástól annál kívül semmit nem kap. Az esprező-ed pedig minék fizessen 3–4 fillért, amikor városi sűt bárban 50 centért megkaphatja.

Az újságírásról körül egykétben is külön-ges rendszer divik. Újságok csak az utcán, az újságárusítótól lehet venni. Trafikban legfeljebb meg fedték egy sőt kaphatsz, de nem újság-t. Az újságírásról külön ípar, amiből nagy-nyer lehet élni. Sok az újságírásról bódé, ahol nagy-nyer lapokat is lehet venni 1 és fél fillért (40 fillér). Láttam az Estet, a Reggelt, Esti Kurir, Pesti Hirnapot, Nemzeti Újságot, mást 1937.

Ez még mit láttam? Keneteg mindent, amit 1350 fillér lehetetlen. Különben sem szabad tömnet elvárni azoknak, akik itálába ké-s sűn-k. Márpedig nemcsak többen készűlnek, mert Rómát és Nápolyt látni... De azért nék nem érdekes utána mindjárt meghalni...

Hajdú Ernő

Csúszs tengerit darál,
kukorica-szárat apróra tép

százaz állapota van

OLAJMALOM

Nagykőrösi-ut 222a.

Telefon 423.

KECSKEMÉTI KÖZEGÉSZSÉGÜGY

1739. évi pestis-járvány

Ebben az időben a pestis-járványok már elég ismeretesebbek voltak Kecskeméten. Még élénken emlékeztem el a 30 év előtti, 1709. évi oldkő járvány, melynek nagy ember-vesztéséget Kecskemét ki sem vehette, máris vészrhébe jöttek egy újabb pestis-járvány magyarországi betöréséről. Szinte nagyból dolog volt ez, mint fegyveres ellenség betörése, mert ott biztosan fegyver volt a kézben, mint a dőghalál kelésére. A hatóság igyekezett minden lehető elkövetni, hogy a járvány továbbjártást megakadályozza, de ekkor még legelőbb törökös csodót mondott.

Régóta tudták már, hogy a pestis zárgályos betegség, de fogalmuk se volt arról, hogy az épp, láthatatlan, csirák terjesztik, melyek egy-egy emberrel a másikká közvetlen érintkezés, vagy közvetítő személy, tárgy útján terjednek. Azt gondolták, hogy a beteg lélegzése, testének kibűgölése, a hulla rothadása megfertőzi a levegőt s az ilyen fertőzött, bűzös és dőgletes levegő terjeszti a betegséget. Tárgyak, ruhamelemek, egészséges gyének is úgy terjesztik, hogy ezt a levegőt magukba veszik és továbbítják. Fontosnak tartották az általános tisztaságot, de főként azért, hogy a szenny s a hulladékok a levegőt bomlasztják, kibűgöléseikké ne rontsák. A halottak gyors eltemetetését is azért sietteték, hogy a levegőt minél kevesebb ideig rontsák.

A betegség igazi okának rendszerint Isten büntetését vagy más gonosz szellem uralkodásáról szörmékelt és s főként a régebbi járványokkal ezek komoly vagy komolytalan úton való kibűgölésére fektették fűsűt. Az 1739. évi járványmál ma a hatósági intézkedéseknek igen komoly nyomait látjuk. A prevenció és gyógyítás is mindinkább közeleddt a helyes út felé.

A pestises iratok között találunk 1739 májusában két egyházi jellegű iratot, mely a kö-moly intézkedéseknek még fokozottabb mértékben sűlyt akar adni.

Az irat szőrszint így hangzik: „Mivel Isten haragját legelőbb fejen poenitencia irással, imádszággal és főrendek rendelkezések általatos megdömességgel szoktak meggyenyíteni, és amek: nyavalya természet szerint mérés és ragadás, az „Istentől” adottat emberi bölcseséggel által jó vizgássa és felvilágított módszerrel szől-ortó citavatozni.” Végén két a népet, főként a helyét konfessziót követőket, hogy ezt betartsák.

A védekezésnek legfontosabb eszközei voltak a zárlat, fűstölés, erős és kellemetlen szagot terjesztő tárgyak elégetése, valamint a beteg egyén ruha ságyeműinek elűzése. Abban az időben ezek játszóttak a mai fertőtlenítés szerepét.

A zárlatot úgy hajtották végre, hogy a városi körülről csak s csak a főbb utánál hagyták átjárókat, hol a kapunál ottalold strázsák álltak, akik idegent be nem engedtek, ha csak frása nem volt, hogy vészmentes helyről jött. De akkor is előbb megfűstöltek. Megfűstöltek a leveleket, irásokat, amit gyanús vidékről kaptak. Fűstöltek, mint egyik leglátosabb szert a fenyoáglyakat használták. Fenyo áglyásokat Kecskeméti kőszággal volt, mert van egy Ártár a hatékony közeg, melyben Szeged városi kő-kösi fenyoáglyalt kész fűstölésére a pestis elleni védekezés hathatós előmozdította. Valószínűleg Kecskeméten előbb lépett fel a járvány, mint Szegeden, mert ugyan-ebben az iratban kéri Kecskeméttel, hogy a Szeged felé való elhurozásat minden módon igyekezzék a magisztrátus megakadályozni. A betegség lezárása után a fertőtlenítés sokkal radikálisabban hajtották végre, mint a profi-laxián Erőll tanúsodik az 1739. évi október 12-én kiadott magisztrátusi parancs, mely szerint, minthogy a pestis szűmben van, radikális tisztogatósz végeztesék, szalmát égvésék el, ganajt hordassák ki. Marha és juh szarvak bőven behordják a városba, úgy marha és lőkörmökét is, valamint eszmatlapakat is égessenek az utcákon és házakban. A meghalt embereket ruhát égvésék el s erre az íttlevő német körbűtőt is alkalmazzák.

De nemcsak a járvány végén, de az elején is tesznek radikális intézkedéseket, mint az

április 9-én kelt jegyzőkönyvben olvassuk: „Ahol emberek kiháltak, ágyneműt égvés-senek el más helyen. Ahol élnek, strázsák áll-líttassanak s ott ne égvésék el az ágyneműket megbotránkoztatás ellenlése végett.” Torok tiltának s gyors eltemetés elrendelték.”

A rendeletek betartását komolyan vették, kamt abból is látnak, hogy egyik címzett, ki nem ment el strázsára, állásából elmozdított kát. Strázsát a népességnek is kellett állni ut-cánkénti sorossággal. Cirkáló őriáratok is volt-katt egyik kaputól a másikig, hogy a körzében helyesen a beszőkést megakadályozzák.

Ilyen volt a helyzet s így állott a védekezés állapota, mikor 1739. évi elején Kecskemét kőszűndött a pestis fogadására.

SZÍNHÁZ

Denevér. Essünk mindjárt töl őzinte meg-állapításunk kinyilatkoztatásán: ez volt a sze-zon messze legyengőbb előadás. Most is megvolt az igyekezet, látható a szorgalom; ezek az éretnék azonban beveseknek bizonyultak és bizony Strauss vígjopertje (in-ább vizigopéra) meghaladta a társulat ter-herbíro képességét. Háiba volt Jatkó kar-gary hósi erőfeszítése. Honfi Erzi kedvel-tel jéttéka és néhány egészen jól előadott énekzám. — A kirívó hibák sora, a szemet, fület bántó botlások minden hatást lerontot-tak. Selmezy rendező úrnak tudnia kell, hogy az elavult színpadon csak úgy boldogul-nak, ha az előadás rohamon tart a legyőz-potak s nem nyílik alkalom a színházukhoz méltatlan olyan rípaeszkodáshoz, mint amilyen a harmadik felvonásban Szigethy Andor ér-követelt. A direktói fedve van Láng Alfréd tenorista ír szerepelése miatt, hiszen tud-juk, hogy az eredetileg kiszemelt szereplő le-mondása miatt kénszerűsöggel esett rá a vá-lasztás, de nagyobb körültekintés nem ártott volna. El tudunk képzelni olyan lehetősé-gét, hogy a nevezett tenoristát az ó nadragórtó-lyal, cérnafélganzájával színházunk egész az özszeoldás idejéig nélkülözni tudja. Mint jobb teljesítményt, megemlítjük Sólyom Gyózó-t, Jákó Alicét, Bendégt, Pinter Ágúst és Szokolyéit. Egyébként az előadást sínességek elő-jele... (h. e.)

A pihenő hete volt az elmúlt hét ami-re színtársulatunk a kimerítő imépi előadás-sorozatot után nagyon is rászolgált. A Denevér-zen kőszű előadása már látott darabok kerültek színter tőrűhöz érdeklődés és nagy sikérrel s-ker mellett. A közönség kegyelmei most újabb ostrom indult, amely a Sok háibó Emmert? operett kezdődik. Az Aszlanly Fényes-Harmanth-operettjúnagnak bomba-sikerrelés. Ezt igéri az ügyesen megszerkesztett előadás és az áldozatos ambíció, amivel az eloradés a direktói és a társulat készűl.

A Denevér szombati, második előadása tul-nomórészt kikűszöbölte a bemutatás zöke-nyét? Zsófiolt páholyos és felt földszint lelke-sen tapasztolt Honfi Erzinek, ünnepelt a jó munkát végzett karmestert s mindenkéftellett győzőmörödött a ma is friss, gazdag és színes muzikában. Örövendés a komolyabban zene-iratt érdeklődés, ami bizonyára hasonló repri-ekre szűntini a közönség igényeit helyesen feltűsmérő igazgatót.

A színház heti műsora:

Jánár 17-én, vasárnap déltűn 1 órákor: Bab herceg, operett. — Este 8 órákor: Denevér, vígjopert

Jánár 18-án, hétfőn: Néma levele, vígjáték, Akcióis előadás.

Jánár 19-én, kedden: Sok háibó Emmert, operett, Premier bérlet.

Jánár 20-án, szerdén: Sok háibó Emmert, operett, Píros bérlet.

Jánár 21-én, este-törökön déltűn 4 órákor: Bab herceg, operett. — Este 8 órákor: Sok háibó Emmert, operett, Záró bérlet.

Jánár 22-én, pnteken: Sok háibó Emmert, operett, Bérletszám.

Jánár 23-án, szombaton: Feketeasszony esztaszegye színmű. Zöld bérlet. Könyves Tóth Erzi és Kardos Géza felőptével.

KISSÓGOR MEG A SZAMARA

Irta: Búzás József

Alacsony, hajlottható emberke volt. Arcát szeszün, össze-visszakészült szőresemők takarták. Bajusza összefüvő a szakállával. Olyan volt, mint egy szőrösszörű, lompos pulikuty. Mégis hogy szereték mi gyerekek! Talán a Mikulást se várják nagyobb szeretettel ma, mint mi a várunk a Kissőgor. Hogyne, mikor az iskájából annyi mentendéje jó került elő.

Szentfőrcen akkoriban még nem volt se gyümölcsös, se szőlő. Szikráiban is csak akkor-táiban kezdtek a szőlő telepítését. Nemesbáb gyümölcsöt nagytirán láttunk. Eper az volt bőven Váloztatosság okáért egyszer tettek, másszor fűhért vagy szederjést legeltünk a fák hegyében. Vad gyümölcs is volt az erdőben elég. Földieper, vadkörte, galagonya, kőköny, vagyogyoró mindig volt az istálló padlásának valamelyik sarkában elrejtve. De mást — mondom — ritkán láttunk, csak ha a Kissőgor hozott.

Még azt a boldogságot, mikor megérkezett. Négikörhülvéült a vén escaai hátán. Két sovány lábazára elrejtendéje lögött alá —

— Mit hozott, Sőgor? — rohantunk elébe.

— Mogyvett. — Azzal lecsúszott a szamar hátáról.

— Csakugyan mogyva van benne — kiabáltak, amint beléneztünk az átalvóba.

— Biz az egy kisest össze volt törve, megdöcögött a szamar a szép csendesen esőpótot, csodálgató pirov leve le a homokba, hiborszínűre festve a szamarat mind a két oldalán. Akkor volt csak nagy öröm, mikor nagy keszervesen lepejtük a meggyet a szamar hátáról.

— Piros szamar! piros szamar! táncoltuk körbe. De nem sokáig tartott az örömmünk, mert a escaei egy-kettő fordult a levágódot a homokba s alaposan meghepergett s elbaktatott az árokba legelni.

A Sőgor meg a gang alatt kiontötte kosarakba a meggyet, elővette a fontot s megindult a vásár.

Mire edesanyámnak kimért egy kosárral, már jöttek a gépészek, molnárek, ispanékek. Percek alatt szétvették a gyerekek a hirt.

— Itt a Kissőgor. Mogyvett mér az iskolánál. Jajj, edesanyám! vigyünk mink is.

— Az volt a boldog, akinek jutott.

Sőgor aztán megkenyerezett a hüvösön s véglényült a subáján. Naplementig aludt.

— Nem is igazi juhász az, aki éjszaka alszik — mondta edesapámnak. Arra való a nappal. Aztán előkereste a szamarat. Fölgönyűzta s a kampós segítségével fölvetette magát a hátra. Elindult az éjszakába.

Osztló kezdve tavaszig búrghéust, aztán meg bánrühúst hordott.

Minden vasárnap reggelre ott volt. Honnan hozta, honnan vette, hiába kérdeztük. Morigottunk valamit. Különben is igen szűksavzó ember volt. Ritkán lehetett szóbaelegyedni vele.

Sokszor eleven búrgett hozott s ott nyúzta meg. Mi meg nagy áhítattal bántuk. De előfordult az is, hogy nyúzott búrgett hozott ki az átalvótól. Az edesapám szőrtőlódott is vele, hogy így, meg úgy, bepiszkolódja a hús, de az öreg csak kammogott. De hogy mit, azt senki se értette.

— Ennek a búrgett se merre rajtahagyni az öreg — súgta oda egyszer a béreszarda az edesapámnak, nehogy zársmerjenek a zsandórok — amikor megint nyúzott búrgett hozott.

— Mi az ördög, néz nyugot edesapám, ezt se tudtam. De mi közöm hozzá! A csendörök dölga.

Mikor egyik vasárnap megint két nyúzott búrgett érkezett meg, éppen odaérkezett a jór.

— Honnan hozta kend ezt a két búrgett?

— A Muszabáj, a Bogrács Jancsító vöttein.

— Hát a búrgett miért húzta le?

— Kollott az ára.

— Aztán ki vette meg?

— Tudom is én. Egy zsidó. Bórszódó zsidó.

Ott furulyát tgnap a Juhász utcába. Éppen kapóra gyött. Két forintot adott érte.

Mások Baracsoról, Jakabszállásról. Tálalórá s a jó Isten tudta honnanvaló volt a birka. Ha a keresték a csendörök, mindig úgy volt, ahogy a sőgor mondta.

— Az a fő, — mondta, mikor elmentek — hogy egyözvezen a szó. Akko nincs semmi bái.

Az pedig egyezett mindig. Meg volt az már előre beszélve, hogy ahová a sőgor küldi a csendöröket, ott mindig vádlják, hogy csakugyan rák adták a birkát. Pedig a jó Isten tudta csak, honnan való volt. Dehát a juhász mind érti egy mást. Nehéz a furlangján kifogni.

Hanem hogy a csendörjárdé kezdte már az edesapám sokallani, kiadta az öreg utját.

— Nézza, Sőgor! Itt vasárnapoként istentisztelet van az iskolában. Hát nem való, hogy kend itt húzza-vonja azt a véres húst. Legjobb lesz, ha elmegy a majorba és a koscsban állítja fel a mézsárszékét. Majd inkább kihírdetem, hogy ezentúl aki húst akar venni, odamenjen.

Ettől kezdve ott ütrötte fel a satorfáját az öreg. A szamarat meg vagy odakötötte a szárazmalom elé az akácsa hüvösebe, vagy elcseszette a malom háta mögé legelni.

Jó kövér fü volt ottan. Úgy belakmározott a füles, mint egy lakodalmas kutya — ha mi mentek. De bizony ez ritkán esett meg, mert ahogy észrevettük, hogy a Kissőgor nem ér rá kijönni, föl a szamarral! Két-három gyerek is. A többi meg biztatta. Gyű, escaai! Gyű! Nállszáll, mivel piszkáltuk, szurkáltuk mindenfél. Az egérvérő kacagására, lármára kijött a Sőgor is.

— Mit piszkálja Bélla azt a szamarat? — dohogott az öcsérem, aki éppen egy hosszú náddal piszkálta a szamar farkát.

Aztán dümögött meg valamit. Akik közelálltak hozzá, hallották s a hasukat fogták, úgy nevettek.

Béla ösem megértődött, s hogy mi — a többiek — csüföltük, nagymérgesen hazament.

— Most má azé is hazamék — mondta nagyduhösen.

— Erigly! Vigyen a penis! — zúgtuk utána köröshban.

A gépész fiát Sándornak hívták. Mi úgy hívtuk: Gépész Sándor, mert hogy nálunk minden gyerek az apja foglakozása után hívott mindenki. Én voltam a „Tanító Jóska”, az ispan fia — egy zsidógyerek — az volt a „Ispán Franci” és így tovább: Molnár Balázs, Bérés Jancsi stb.

Ahogy a Kissőgor eltűnt, a Gépész Sándor ült fel a escaeria nagy bügvösen. Mi meg biztattuk a escaist. De annak — mintha legyökerezett volna a lába. Egy tapodtat se!

A szárazmalom előtt mindenféle szemét volt az örlető paraszotok lovat sok szemetet szórtak ott el. Szénát, szalmát, megymást. Ahogy szurkapiszkáljuk a escaist, egyszerre csak levágya fejt, a hátsó lábával az ég felé rug. Sándor meg nagy ivben repül, repül. Végütrötte az orrával a földet. No nem egészen a földet. Volt a fölött má is.

Szinte hepergettünk a kacagástól. Sándor meg bömbölt.

Nagy siker az ifjú gazdatársadalom mulatságán

Forró sikert jegyében folyt a Gazdáléánykór és a Gazdafiúk által a Gazdasági Egyesület dísztermében tegnapi este megtartott vidám műsorú farsangi est. Az dísztermet zsúfolásig megtöltötték az egyesület tagjai és azok hozzátartozói.

Az estet pompás összejáratással műsor vezette be, melyet Szabó Erzsébet, Balla Bözsi, Domján Kata, Moza Erő, Kovács István, Tormássy Ib., Faragó Antal, Kovács István, Domján János, Gyenes Sándor és József, Sz Kovács László és Szőke Sándor vittek sikerre. A műsor látványt nyújtott a magyar párok táncfőstől Baracsi Juliska, Szabó Teréz, Verduló László, Kőrös Juliska, Domján Iduska, Moza Erő, Szalkai Zsófia, Prikkel Mihály, Gyenes Sándor, Szőke Sándor, Zsolnay László, Nagy Imre, Prikkel Gergely és Zilaly Imre lejerttek el.

A zúgó tapsokkal többször megismételt műsort tánc követte, amikor felútt, hogy a má-

Több fényt ad-

Kevesebb áramot fogyaszt a

TUNGSRAM DUPLASPIRÁLLÁMPA

Gazdaságosabb áramfogyasztása révén

viszatarérül az ára!

colók között milyen sok magyar ruhás lány van.

A megjeltek közül az alábbiak neveit siker feljegyezni.

Lányok: Domján Ida, Moza Mária, Szabó Teréz, Kőrös Juliska, Baracsi Juliska, Verduló Zsófi, Szalkai Zsófi, Lacay Eta, Horváth Jucika, Szabó Margit, Tormási Kata, Fodor Sárika, Gyulai Zsófi, Gyöngyösi Zsuzsi, Kiss Erzséke, Kiss Jucika, Prikkel Juliska, Jozsa Bözsi, Fejjes Ius, Prikkel Lidia, Biró Teri, Jozsa Juliska, Sz. Tóth Sárika, Rakos Eszterke, Harkay Rozsa, Lakos Mária, Gondra Kata, Szőke Juci, Sz. Tóth Ilona, Balogh Bözsi, U. Kovács Teri, Csudós Mária, Csendes Ilonka, Nagy Ilonka.

Az éneklők: Verduló Lászlóné, Domján Györgyné, Nagy Károlyné, Lacay Imréné, Domján Mihályné, Szőke Jánosné, Baracsi Sándorné, Tormási Lászlóné, Csósz Istvánné, Gyulai Gergelyné, Gere Imréné, Gyöngyösi Istvánné, Gyenes Sándorné, Kis Károlyné, Prikkel Jánosné, Poor Istvánné, Szabó Lászlóné, Darányi Józsefné, Potrányi Sándorné, Moza Józsefné, Jozsa M. Zsuzsáné, Csontos Lajosné, Keresztes Jánosné, Jozsa Ambrusné, Prikkel Gergelyné, Biró Sándorné, Jozsa Jánosné, dr. Hejjas Elekné, Zsna Lászlóné, vitéz Lakos Istvánné, dr. Baracsi Mihályné, Rakos Istvánné, hűbére, Turi Balázsné, öz. Kovács Gergelyné, Csendes Imréné.

Lapfőlapjónas és kiadó: Elő Kerekemélti Hirtaplakló. és Nyomda-Részvételnyomtatás Felelős szerkesztő: Rám Béla dr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kéttémpor-Ába.

Egészség a legdrágább kincs

Szamarokohógos

Pár hét óta óvodás és iskolás gyermekek között gyakrabban felírt fejt a gyermekek egyik leggyakoribb és leggyorsabban elterjedő fertőző betegsége: a **szamarokohógos**. Ez a betegség rendszerint nem annyira súlyosan, mint inkább kisebb, nagyobb körre szorított járványos alakjában fel. Ennek oka abban rejlik, hogy a beteg gyermek már akkor fertőz, mikor még a köhögés jellegét nem lehet felismerni, másrészt gyermekek igen hajlamosak a szamarokohógosra. Így érthető, hogy a védekezés, a szorványos esetek továbbhurokolásának megállításán igen nehéz. Mégis meg kell tennünk mindent, hogy egy ilyen kifejlődő járvány elején a szelebb körre való kiterjedés megakadályozzuk s főként csecsemőinket, anyeink, betegsége különösen hajlamos gyermekeinket fokozottabb mértékben védjük.

A szamarokohógos cseppfertőzés útján, közvetlen érintkezéssel terjed. A beteg gyermek ráköhög iskolá vagy játszótársára, a ráköhögött vagy belegézt cseppekkel behatolja a betegségre, mely kétheti lappangás után jelentkezik. A kezdet nem jellegzetes. Köhögés a legfontosabb tünet, mely száraz, izgatott jellegű, főként éjjel s a reggeli órákban jelentkezik. Láz, egyéb hurutos tünetek nincsenek. Később a köhögés fokozódik, a gyermek arca kipirul, elkezdi már a köhögés második hetének vége, de a harmadik elején rendszerint megjelennek a tipusos, erős húzással járó köhögési rohamok. A köhögést igen gyakran hányás kíséri. A rohamos köhögés 2-3 héttel tart, mely után még enyhébb jellegű köhögés heteken keresztül megmarad. Általában a betegség lefolyása hat hét. Van enyhébb, de még a rendesnél hosszabb ideig tartó forma is. A gyermek évtávvaltalan válik, nagyon megviseli a betegsége. Ha hurutos fertőzés járul a betegséghöz tudógyulladás kísérheti, mely elvezethet a vesztés vállhat. Tuberkulózissal fertőzött gyermekeknél a tuberkulózis, mely eddig lappangott, kivilullat.

A szamarokohógos elleni védekezésnek egyetlen és biztos útja: **szamarokohógos** gyermekekkel **ne érintkezzenek gyermekek**. Minden gyermekben, aki izgatott, száraz, makacs köhögéssel szenved s főként éjjel lép fel a köhögés, mely állandóan fokozódik, ne engedjük óvóháza, iskolába, általában gyermekek közé. A szamarokohógos gyermekek sokat kell a szabad levegőn tartózkodni, mert a friss, tiszta levegő az egyik legjobb gyógyszer. De vigyázzunk, hogy után, sétatérén gyermekek közé a beteg gyermeket ne engedjük. Általában 4-5 leplestől távolabb álló gyermek köhögése nem juttatja el a bacillusokat másik gyengehez. Ezt a távolságot tartjuk mindig szem előtt. Tanítsuk meg gyermekeinket már kiskorukban, hogy minden köhögésnél, trüsszentésnél **latsanak szembeközti házájuk, orruk elé...**

Sok szó esik a szamarokohógos levegőváltással való gyógyításáról. Kétségkívül, ha beteg gyermekeinket tisztább, egészségesebb levegőre, magasabban fekvő helyre tudjuk elküldeni, a jó hatás legbiztosabb nem marad el. De **ez semmiesséte se biztos, csódot nem mondó gyógyszer**. Maga a környezetváltozás is jó hatásos van. De ugyanakkor utazások, idegen helyre való átköltözéssel a betegség csírái is elhurcoljuk, ami nem helyes és egészségügyi-ileg egyenesen hibázható dolog. Komoly ember-társ költözés, hogy Helyeimnél legyünk a továbbterjedés módjára és veszedelmesegére. Beteg gyermekeink ne veszélyeztessék mások egészségét.

A felnőttek is megkapathatják a szamarokohógos enyhébb alakban, makacsabb légeshurut formájában. A terjedés megállításán erre is gondolni kell, mert az ilyen egyének is nagy szerepet játszhatnak a továbbhurokolásban.

A szamarokohógosban szenvedő gyerek erőbeli állapotának fenntartása igen fontos. A hányás elkerülése végett többször adjunk enni s egy alkalommal csak keveset, pépes ételennél.

eket többet mint folyadékot. Vitamindús (bő-zetek, gyümölcsnemi, vaj, tojás, stb.) táplálék az ellenállást fokozza.

Ujabbban a betegség csíráinak elől emulsiójával együtt meginkább védőoltásokat alkalmaznak melyek sok esetben hasznosnak bizonyulnak. Csecsemőknél anyatevértások is jó eredményt adnak.

Hölgyek részére

Sötétek

Hölgyeim, meg kérem, ne hiába frunok zord ja moort, a hölgyek fejében már ott mozogtak a tavaszi divat, a tavaszi ruhaproblémák és átmeneti lehelősgök.

Ezről szeretnék most írni, vagyis világszabókat: a sötétek szövet, illetve szelvényruhák. Ez az a szín ami feltétlenül divat lesz tavasszal és nyáron is, és ami valami frisséggel hoz föl a sötét garbórukolokba. A sötétek mindenkinél előnyösebb áll. Itatalnak öregeknek gyandán és elegáns akár tróttor, akár „ki menő” viselőre is.

Ezért azt tanácsolom azon hölgyek részére, akik új ruhák szükségét érzik és módjuk is van rá azt a valószínű szöketéit, hogy sötétkék kényes szövetruhákat csináltassanak angolos, sima fazonban, gömbölyű kivágással, amibe most nagyon hársoly sálat gyűrjenek, kezdő pedig, a tavaszi pitevel ezt a sálat fejtér ki kényesített pite buligaléria cserélték át. Piros bor, vagy anatóli pite tegyenek derekukra és a szoknya egyik levágott zselbe pite minden zselékendő tiznek. Az újjal világon lehetnek kislit berakottak vagy puffosak, mert tavaszi előlben, sőt, a puffos új imét divatos lesz, de feltétlenül rövid újjal készítsék, hogy már ezet is éreketlissük a tavaszt.

Ha viszont egy sötétek szelvény mellett döntünk, akkor azt is angolosan oldják meg, fehér gergette vagy muszlin nyakkissal és a zselékendő is ilyen legyen.

A sötétek szelvény lehet kosztümösre is megcsináltatni, ez is biztosan divatos lesz tavasszal egy róval és nyáron is. Most jól sveltölt kabátok készítenek, belüle blúz gyanánt, esetleg szelvény és nyarra pedig alája fehér muszlin vagy szövetség blúz lehetnek. Ezzel az indúltsor már is van egy toltottunk.

A lék, nem viláson, az a szín, ami szökeknék, barnáknak egyaránt jól áll. Ha van otthon egy reggeli, már agyonant szimes szövetruhák, siessünk, gondolkozzunk nélkül festessük be sötétkékre, és az en felelésségemre csináltassuk meg angolosan. Garantálom, hogy nagyon jól fog állni mindenkinek, nagyon jól fognak benne mutatni.

A kéhez behat a legkönyvöben öttökörök. Kéhez meg szerke, piros, rózsaszín, fehér és halványkék. Legjobban persze a piros vagy a korallszínű is már megjelenik a helyvaris kirakatokban a kéhez viselőnkre neorettirek is, így előszörban a lék főnyös börtökűsük piros díszel és a retikülök piros esztal és fonyval. A cipők is pirossal vannak elkeszítve, és az egyszerű, angolos lapos, tavaszi kalapok is piros szalagokkal díszlegnek.

Piac

A pénteki hetilap árak a következők voltak (zárójelben a múlt heti árak): **Utlapinc:** borjú kg 90-102 (85-110); bika 55-60 (55-60); kővér sertés 95-116 (90-110); fillér; választás malac párja 23-26 (22-30); 3 hónapos sertés 10-50 (10-50); 6 hónapos **70-80 (65-75); 9 hónapos 100-120 (100-110); 12 hónapos 135-150 (120-140); 16 hónapos 160-180 (155-175) P. — Tejipac:** tej literje 12-14, tej-tel 100-120 (80-120) fillér, tojás kg 1,10-1,20 (1,10-1,20); vaj 2,40-2,60 (2,40-2,50) P. — **Barnopinc:** este párja 1,80-3 (1,50-3); tyúk 3-5 (3-5); koca 4-6 (4-6); lúd 12-16 (10-15); pulyka kg 1,05-1,25 (1,05-1,20) P. — **Hőspinc:** marhahús kg 1,20-1,60 (1,20-1,60); borjúhús 1,05-2,10 (1,00-2,00); birkahús 1,20-1,40 (1,20-1,40); sertéshús 1,40-2,2; sertészsír 2-2,20 (2-2,20); szószalonna 2-2,20 (2-2,20) P. — **Zoltéspinc:** káposzta kg, 6-7 (5-6); kel-káposzta 20-22 (16-18); kalaráró 8-10 (14-16); zeller 10-12 (8-10); spenót 90-100 (60-70); gyökér eszmónja 4-6 (4-6); sárgarépa 4-6 (4-6) fillér — **Gabonapinc:** búza 20-20,50 (18,50-19,20); rozs 16,50-17,50 (15,80-16); árpa 14-12,00 (13,80-11); tengeri 13-13,50 (11,20-11,50); burgonya 4-10 (4-10) P.

Fizessen elő a
Kecskeméti Lapokra
Egy hónapra csak 40 fillér

Városi Mozi

Három nagyszerű új film

Az Új földeszer nagyszerű sikerével talán áttöltö, sikert ért a legújabb magyar film, az

Aranyember

Jókai Mór legújabbos regényének filmváltozata. Perreg már esztörtök óta a mozi misóráon napról-napra egyre fokozódó érdeklődés mellett. Kiss Ferenc, Gurots, Uray, Egy Márta, Kormos Maria játszóak a nagyszerű főszerepeket. Ma, csásnap látható még a szombatig háromnegyed 2, 4, fél 7 és 9 órakor.

Hétfőn és kedden, negyed 3, fél 7 és 9 órai kezdettel, az

Értelmei

fog peregni a mozi misóráon. Fodor László jólsimert darabja amerikai feloldozásban a legjobb francia szereplőkkel kerül bemutatásra. Nagyszerű történet, filmen csak hatóságos lesz, különösen Simone Simon főszereplésével.

Szerdén és esztörtökön, negyed 3, fél 7 és 9 órai kezdettel egészen új filmet mutat be a mozi:

Mulat a császárváros

A legjobb szereplőkkel hamistalan viktedélyű lécs darab kerül bemutatásra. Adele Hörbinger, Woll Albach-Betty, Magda Schneider és Audé Sandrock jólsimert alakjai biztosítják a sikert.

A Magyarországon készült filmek közül egyik legnagyszerű sikert elért filmet mutatja be a mozi pénteken, szombaton, negyed 3, fél 7 és háromnegyed 9, csásnap háromnegyed 2, 4, fél 7 és 9, hétfőn negyed 6 és fél 7 órakor a

Pacsiát

Eggersh Márta világhírű magyar filmszínésznőnknek a Hunnia-filmgyárban készült legújabb filme különösen nagy érdeklődésre tartat szánat.

Hétfőn az utolsó előadású kezdve Shakespeare

Áhogy tetszik

című darabjának filmváltozata lesz a mozi misóráon.

Mendjen egy jó viccet!

TALÁLÉKONY GYEREK

— Papa, képzeld csak, egész egyedül csináltam magamnak egy hegedűt!
— Nagyszerű. És honnét szeretted húrokat?
— A zongorából.

SZÓRAKÖZÖTT?

— Igazgató úr, a felesége sokszor csókolgatja.
— Kiszőnmön, kizsánszony. Csak vegye át és aztán adja át később nekem.

A KÉPZÉLT BETEG

A gorombaságáról híres néhai orvosantarról mesélték ezt a történetet. Volt egy gazdag beteg, aki nem is annyira beteg volt, mint képződött. Egyszer ez a képzelt beteg éjszakának idején hívatta magához a tanárt. A professor megvizsgálta és rögtön látta, hogy nincs semmi baja. Rettenő dühbe jött. Fagyos arccal így szólt:

— Megesinálta a végrendeletét!
— Még nem... De az Isten szerelméért, tanár úr, olyan rosszul állók?
A tanár könyörtelenül folytatta:
— Azonnal hívja ide a közevjézt. És hívassa ágya köré a rokonait is!
A boldogtalan embert kilette a hided:
— Tanár úr kérem, hát csakugyan meg kell halnom?
— Meghalásról so szívesen — fordért rá a tanár. — De miért legyek én az egyetlen, akit maga ok nélkül kerget ki éjszaka az ágyából?

Szólótörkölyt,

bort, borseprőt legmagasabb
napj aron váltunk be.

Városi Központi
Szeszfőzde.

